

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12C/368/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315211338
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8315211338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. č.XXX, o zaplatenie sumy 559,83 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 106,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 12,25 eur od 19.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 62,98 eur od 19.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 12,97 eur od 19.2.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,96 eur od 18.3.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.09.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 559,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 12,25 eur od 19.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 67,97 eur od 19.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,96 eur od 19.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 42,75 eur od 18.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 418,90 eur od 18.04.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalobca ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok na žalobcu, vrátane pohľadávky voči žalovanej. Postupca uzatvoril dňa 15.11.2012 so žalovanou Zmluvu č.9905339162 (ďalej len „zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanej cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil žalovanej vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil žalobcovi pohľadávku na faktúre č. 8745926661 vo výške 12,25 eur, faktúre č. 4746892592 vo výške 67,97 eur, faktúre č. 9747888720 vo výške 17,96 eur, faktúre č. 1748843030 vo výške 42,75 eur a faktúre č. 6749822426 vo výške 418,90 eur. Táto pohľadávka celkovo vo výške 559,83 eur nebola ku dňu podania žaloby zo strany žalovanej uhradená. Žalobca si preto z tejto dlžnej sumy uplatňuje aj nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.11.2012, cenovým výmerom č. 75349/2012, Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejnej telefónnej služby, faktúrami č. 8745926661, č. 4746892592, č. 9747888720, č. 1748843030, č. 6749822426, Cennikom pre poskytovanie služieb, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 11.02.2016, Zmluvou o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier zo dňa 19.08.2015 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 15.11.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb Magio Sat č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanej službu Magio Sat a žalovaná sa zaviazala zaplatiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb podľa platnej Tarify. Žalovaná si zvolila program služby Magio Sat Komplet, pri viazanosti 24 mesiacov. Predmetom zmluvy bol aj nájom koncového zariadenia, cena nájmu bola dohodnutá vo výške 1,99 eur s DPH. Pre prípad nevrátenia, straty alebo odcudzenia prvého Magio Sat Boxu sa žalovaná zaviazala jednorázovo uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 150,- eur a pre prípad nevrátenia, straty alebo odcudzenia diaľkového ovládača k prenajatému Magio Sat Boxu sa zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu 20,- eur.

Súčasťou zmluvy bol aj cenový výmer č. 75349/2012, podľa ktorého cena programu Magio Sat Komplet počas 1.- 6. mesiaca pri 24- mesačnej viazanosti bola 5,99 s DPH a počas 7. - 30. mesiaca pri 24- mesačnej viazanosti bola 14,99 s DPH mesačne, zmluvná pokuta porušenie záväzku užívať službu Magio Sat vo zvolenom programe počas 24-mesačnej doby viazanosti bola 199,- eur.

Podľa Cenníka pre poskytovanie služieb pôvodného veriteľa, zmluvná pokuta v prípade straty alebo poškodenia Smart karty zo strany účastníka je 19,95 eur a pokuta za poškodenie satelitnej antény alebo súvisiaceho príslušenstva je 29,95 eur, zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti je vo výške 4,99 eur a pokuta za prerušenie poskytovania služieb pre neplatenie je vo výške 19,80 eur.

Žalobca vystavil žalovanej za poskytnuté služby faktúru č. 8745926661 splatnú dňa 18.12.2012 na sumu vo výške 12,25 eur, faktúru č. 476892592 splatnú dňa 18.01.2013 na sumu 67,97 eur a v rámci tejto faktúry si uplatnil nárok na pokutu za nedodržanie lehoty splatnosti vo výške 4,99 eur, 9747888720 splatnú dňa 18.02.2013 na sumu 17,96 eur a v rámci tejto faktúry si uplatnil nárok na pokutu za nedodržanie lehoty splatnosti vo výške 4,99 eur, č. 1748843030 splatnú dňa 17.03.2013 na sumu 42,75 eur a v rámci tejto faktúry si uplatnil nárok na pokutu za nedodržanie lehoty splatnosti vo výške 4,99 eur a pokutu za prerušenie služby pre neplatenie vo výške 19,80 eur, faktúru č. 6749822426 splatnú dňa 17.04.2013 na sumu 418,90 eur a ňou si uplatnil nárok na zaplatenie magio sat pokuty vo výške 199,- eur, pokuty za magio box vo výške 150,- eur, pokuty za diaľkový ovládač vo výške 20,- eur, pokuty za kartu vo výške 19,95 eur, pokuty za ostatné príslušenstvo 29,95 eur.

Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 19.12.2015 uviedol, že povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu bola ekvivalentom zvýhodnenia, ktoré postupca poskytol žalovanej v podobe poskytnutia koncových zariadení s príslušenstvom. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej škody, ktorá postupcovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s postupcom a za nevrátenie koncových zariadení spolu s príslušenstvom.

Pohľadávka voči žalovanej bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014, čím je preukázaná legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Žalobca pokusom o zmier zo dňa 19.08.2015 žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 676,82 eur a to najneskôr do dňa 22.08.2015.

Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Podľa § 671 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

Podľa § 682 Občianskeho zákonníka, ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Podľa § 43 ods. 1, písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 1, písm. d) Zákona, podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie

Podľa § 43 ods. 2 písm. a) Zákona, podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Podľa § 44 ods. 1 Zákona, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojsť len v písomnej forme.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10, Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola dňa 15.11.2012 uzavretá podľa ust. § 44 a nasl. zák. č. 351/2011 Z. z. zmluva o poskytovaní

verejných služieb s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky a že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej vyššie uvedené faktúry

Predmetnú zmluvu je potrebné považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný vopred bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa (zákona NR SR č. 250/2007 Z. z.), ktorý v § 3 ods. 3 ustanovuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že žalovaná neuhradil faktúry za služby, ktoré jej právny predchodca žalobca poskytol v celkovej výške 106,16 eur. Povinnosti právneho predchodcu poskytovať žalovanej telekomunikačné služby zodpovedá povinnosť žalovanej riadne a včas zaplatiť úhradu za poskytnuté služby. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, na žalobcu a tým je daná jeho aktívna legitímácia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny poskytnutých služieb v sume 106,16 eur je dôvodný a preto žalobe v tejto časti vyhovel.

Žalovanú súd zaviazal aj k zaplateniu zákonných úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 12,25 eur od 19.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 62,98 eur od 19.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 12,97 eur od 19.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 17,96 eur od 18.03.2013 do zaplatenia. Ku dňom omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,75 % p.a. a úrok z omeškania tak v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, predstavuje výšku 8,75 % ročne.

Faktúrou č. 476892592, č. 9747888720 a č. 1748843030 si pôvodný veriteľ uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za prerušenie služieb pre neplatenie vo výške 19,80 eur a nárok na zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti vo výške 3 x 4,99 eur, ktoré boli pôvodným veriteľom voči žalovanej uplatnené v zmysle cenníka pôvodného veriteľa.

Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

V danom prípade žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvných pokutách v sume 14,97 eur (3 x 4,99 eur) a vo výške 19,80 eur, ktoré si uplatňuje na základe vyššie uvedených faktúr, bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Vymedzenie v cenovom výmere, cenníku, obchodných podmienkach, prípadne na iných listinách, ktoré žalovaná nepodpísala, súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd preto nárok žalobcu v tejto časti spolu s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol.

Faktúrou č. 6749822426 s žalobca uplatnil aj nárok na zmluvné pokuty spolu v sume 418,90 eur.

Z uvedenej faktúry je zrejmé, že jednou z uplatňovaných zmluvných pokút je Magio Sat pokuta vo výške 199,- eur.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 10C/117/2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 11C/380/2014).

Podľa § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom.

Súd ešte uvádza, že spotrebiteľ obsah samotnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje, preto sa nejedná ani o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, žalovaná mohla iba podpísať resp. nepodpísať zmluvu o pripojení, ktorej súčasťou bolo aj dojednanie o zmluvnej pokute. Žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská

republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Viacerými právoplatnými rozhodnutiami súdov vrátane súdov odvolacích bolo rozhodnuté, že takto dojednaná zmluvná pokuta je absolútne neplatná. Spôsob dojednania o zmluvnej pokute je absolútne neplatný aj z toho dôvodu, že nerozlišuje závažnosť jednotlivých druhov porušenia ani obdobie, resp. časový okamih kedy k prípadnému porušeniu došlo. Stanovuje jednotnú sadzbu 199,- eur za akékoľvek nedodržanie doby viazanosti bez zohľadnenia ďalších skutočností v akomkoľvek časovom období odo dňa uzavretia zmluvy do konca viazanosti. Nerozlišuje najmä, či došlo k porušeniu časového záväzku 24 mesačnej doby viazanosti na začiatku právneho vzťahu medzi účastníkmi, alebo pred koncom doby viazanosti.

Napriek vyššie uvedenému súd ohľadom skutočností uvádzaných žalobcom v ostatnom písomnom vyjadrení poznamenáva, že skutočnosť, že právny predchodca žalobcu umožnil žalovanej používať jeho telekomunikačné zariadenie, resp. že jej umožnil využívať služby za zvýhodnený mesačný poplatok, považuje za prejav jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, za takýchto podmienok nebol dodávateľ nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov.

Žalobca si vo faktúre č. 67498224260 uplatnil aj ďalšie zmluvné pokuty a to Pokutu za Magio Box vo výške 150,- eur, Pokutu za diaľkový ovládač vo výške 20,- eur, Pokutu za kartu vo výške 19,95 eur, Pokutu za ostatné príslušenstvo vo výške 29,95 eur.

Uvedené pokuty boli dohodnuté pre prípad nevrátenia, straty alebo odcudzenia jednotlivých zariadení. Na základe uvedeného nie je zrejmé, z akých dôvodov si žalobca uplatňuje proti žalovanej uvedené zmluvné pokuty, keďže v danom prípade nebolo z jeho strany preukázané, že by došlo strate, odcudzeniu jednotlivých zariadení, alebo že by ich žalovaná odmietla žalobcovi vydať. Z obsahu spisu nevyplývalo a žalobca ani nijakým iným spôsobom nepreukázal, že by žalobca bol žalovanú požiadal o vydanie poskytnutých zariadení. Na základe uvedeného súd vyhodnotil nároky na jednotlivé zmluvné pokuty ako nedôvodné, nakoľko neboli splnené predpoklady, za ktorých by žalobcovi vznikol nárok na jednotlivé zmluvné pokuty. Nebolo totiž preukázané, že by k nevráteniu, strate alebo odcudzeniu zariadení došlo. Žalobcovi naďalej ostáva nárok na vydanie predmetných zariadení.

Čo sa týka tohto nároku žalobcu na zaplatenie uvedených zmluvných pokút súd opätovne poukazuje, že žalobca toto právo odvíja od zmluvy, tarify a cenníka s odkazom na Obchodné podmienky, pričom čo sa jedná o typovú zmluvu, ktorá je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie a rovnako pokiaľ sa jedná tarifu či cenník, ktoré boli súčasťou zmluvy. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách ako aj v cenníku, tarife a cenovom výmere.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 10 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zmluvné pokuty boli dojednané pre prípad porušenia povinnosti žalovanej ako zákazníka vrátiť všetky zariadenia odovzdané jej žalobcom ako poskytovateľom ako aj v dôsledku ich poškodenia, odcudzenia či straty. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti a súčasťou takto uzavretej zmluvy sa stali aj cenník, tarify a cenový výmer.

Tak ako to vyplýva z jednotlivých vyššie citovaných ustanovení predmetné zariadenia boli nevyhnutné pre poskytovanie dojednaných služieb, no neboli jej integrálnou súčasťou, boli vo vlastníctve poskytovateľa a žalovanej boli poskytnuté do dočasného užívania a nájmu, za ktorý sa žalovaná ako nájomca zaviazala platiť mesačne cenu nájmu.

V ďalšom súd poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby zariadenia boli síce vrátené, avšak poškodené, pričom právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ naplnenie týchto podmienok, resp. vyhodnotenie takéhoto stavu nikde nekonkretizoval, preto sa možno domnievať, žeby bolo len na voľnej úvahe a posúdení žalobcu alebo jeho pracovníkov, či by žalovanej ako zákazníkovi takáto povinnosť vznikla. Ako už bolo uvedené vyššie ohľadom predmetných zariadení súvisiacich s poskytovaním služby Magio Sat boli žalovanej poskytnuté do nájmu, pričom Občiansky zákonník v ustanovení § 681 v prípade skončenia nájmu ukladá nájomcovi prenajatú vec vrátiť v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci a ak sa spôsob užívania nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, no právny predchodca žalobcu v rámci dojednaného nájmu predmetných zariadení a s tým súvisiacich zmluvných pokút takúto skutočnosť nezohľadňoval, no napriek tomu dojednal ako jeden z predpokladov vzniku nároku na zmluvné pokuty aj poškodenie predmetného zariadenia.

Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje.

Pre úplnosť, súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ešte uvádza, že v danom prípade žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvných pokutách bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedené vymedzenie v cenovom výmere, resp. cenníku, súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zamietol žalobu žalobcu aj v časti nároku na ostatné zmluvné pokuty s príslušenstvom.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie zmluvných pokút vo výške 453,67 eur s prísl. zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o sumu 106,16 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bola v konaní úspešná žalovaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

V predmetnej veci mala teda žalovaná úspech v rozsahu 81 % a žalobca v rozsahu 19 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej (81 % - 19 %), žalovanej vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 62 % z jej celkových trov konania. Nakoľko si žalovaná nárok na náhradu trov konania neuplatnila a ani zo súdneho spisu jej žiadny nárok na náhradu trov nevyplýva, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.